

[Agnete Laustsen]

fik sit flertal, fordi man lovede lovliggørelse og afvikling efter 2-3 år.

Hvornår, vil jeg gerne spørge, vil regeringen bruge den tolerance og det frisind, som man talte så meget om i 1978, til at vise tolerance over for resten af den danske befolkning og i særdeleshed beboerne i nabolaget til Christiania? For det er jo deres interesser og deres lovlydige tilværelse, man krænker, når man fastholder, at Christiania fortsat skal bestå. Som en beboer skrev til mig forleden:

»Tænker man overhovedet ikke på det pragtfulde areal, man helt har frataget os? Før kunne vi nyde en cykeltur og eftermiddagskaffen dér lørdag og søndag; nu må vi nøjes med at være med til at betale for alle de nassere, dér bor gratis i dette dejlige område. Hvem kan vel fatte, at man bare skal lave vold og kræve ind? Men med en vatnise som justitsministeren kan man vel ikke forvente andet.«

Det viser i al sin enkelhed, hvad en stor del af befolkningen føler, nemlig at her belønnes selvtægt, og her trædes vort retssamfund under fode.

Derfor kan vi ikke gå ind for miljøministerens redegørelse med dens accept af, at Christiania skal fortsætte ud i en uvis fremtid, selv om ministeren siger, at lovene skal overholdes, og derfor vil vi også sammen med en række andre borgerlige partier ved det næste punkt på dagsordenen fremsætte dagsordensforslag om, at Christiania afvikles inden udgangen af 1982.

Vi finder fra konservativ side, at det er afgørende, at vi værner om vort retssamfund, og vi vil ikke anerkende selvtægt.

Folketinget har i 1976 truffet en klar beslutning, som er blevet fulgt op af højesterets dom i 1978. Vi ønsker ingen konfrontation, men vi kræver, at vort lands love overholdes, og at domstolenes afgørelser respekteres også af folketinget. Derfor kan vi ikke være med til at tage ansvar for miljøministerens fremtidsplaner, men må kræve, at arealet, sådan som det også er udtrykt i regeringens oplæg til det århusianske arkitektfirma: »anvendes på en måde, der er til gavn for Københavns befolkning«.

Tørnæs (V):

Jeg er meget overbevist om, at det vækker både forbløffelse og forundring i vide kredse i befolkningen, at til trods for adskillige debatter og beslutninger her i tinget om at bringe forholdene på Christiania til ophør fortsætter ulovlighederne på Christiania stadig.

Nu kommer ministeren så her med en redegørelse, som man kan være bekymret for alene skal tjene det formål, at en løsning af Christianiaspørgsmålet skal skubbes ud i en uvis fremtid, således at de ulovligheder og i enhver henseende kritisable forhold kan fortsætte. Det er særdeles betænkeligt af hensyn til almindelige menneskers retsopfattelse. Hvordan kan man i virkeligheden tro, at den enkelte borger vil overholde loven, når de ulovlige forhold på Christiania stadig eksisterer, når man har områder, hvor landets helt elementære regler åbenbart ikke gælder? Venstre har gang på gang fremført, at det er helt uacceptabelt, at der fortsat eksisterer områder, hvor man ikke fra samfundets side og fra ordensmagtens side har mulighed for at kontrollere lovenes overholdelse endsige gribe ind over for deres overtrædelse.

Når det har været muligt i samfundet at gennemføre store reformer, også med hensyn til opbyggelse af et velfærdssamfund, så er det, fordi den enkelte borger har forstået værdien af disse ting. Det har således været muligt at skabe forståelse for gennemførelse af foranstaltninger, som måske i visse tilfælde er gået direkte imod den enkelte borgers interesse. Men der er ikke i samfundet og – heldigvis da – hos den enkelte borger nogen forståelse for den selvtægt og de ulovligheder, der er foregået og fortsat finder sted i Christiania. Christiania har udviklet sig til en belastning for samfundet både internationalt – bl. a. på grund af den ulovlige hashhandel, hvorved der på det seneste er ytret store betænkeligheder ikke mindst fra vores nordiske brødrefolk – og nationalt, fordi Christiania virker retsnedbrydende. Hvordan kan man i virkeligheden forarges over unge mennesker, der besætter andre områder i København og bliver sat ud af politiet, når man samtidig accepterer retsløse forhold på Christiania, som har en direkte afsmittende virkning på andre samfundsområder?

Men Christiania er også en belastning for sig selv og for det omkringliggende samfund. Det er, som det fremgår af ministerens redegørelse, hjemsted for sociale tabere og krimi-